

stat, og til det forhold, der i Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning består mellem den indkomst, der opnås ved hørproduktion, og den, der opnås ved produktionen af konkurrerende produkter.

Afdeling 15

Frø

Artikel 96

Ved ydelse af støtte til frøavl kan støttebeløbet for de nye medlemsstater fastsættes på et andet niveau end det, der er fastsat for Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning, såfremt den indkomst, som frøavlerne i en ny medlemsstat tidligere har opnået, var væsentlig forskellig fra den, der blev opnået af frøavlerne i Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning.

I dette tilfælde skal støttebeløbet for den nye medlemsstat tage hensyn til den indkomst, som frøavlerne tidligere har opnået, og til nødvendigheden af at undgå enhver forvriddning i produktionsstrukturen, samt gradvis at tilnærme dette beløb til Fællesskabets beløb.

Afdeling 16

Landbrugsprodukter der udføres i form af varer som ikke henhører under bilag II til EØF-traktaten.

Artikel 97

Udligningsbeløbene fastsættes på grundlag af de udligningsbeløb, der er fastsat for basisprodukterne, og i henhold til de regler for beregningen af restitutioner, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 204/69, som fastlægger de almindelige regler for ydelse af eksportrestitutioner og kriterier for fastsættelse af størrelsen heraf for visse landbrugsprodukter, der eksporteres i form af varer, der ikke henhører under bilag II til Traktaten.

Kapitel 3

Bestemmelser vedrørende fiskeriet

Afdeling 1

Den fælles markedsordning

Artikel 98

For så vidt angår fiskeriprodukter finder bestemmelserne i artiklerne 51 og 52 anvendelse

på orienteringsprisen. Pristilnærmelsen sker i begyndelsen af produktionsåret for fiskeri og første gang 1. februar 1973.

Artikel 99

Udligningsbeløbene reguleres i fornødent omfang med toldincidensen.

Afdeling 2

Fiskerordningen

Artikel 100

(1) Fællesskabets medlemsstater kan uanset artikel 2 i forordning (EØF) nr. 2141/70 vedrørende fastlæggelse af en fælles politik for strukturen i fiskerisektoren, indtil 31. december 1982 begrænse udøvelsen af fiskeri i de farvande, der hører under deres højhedsområde eller deres jurisdiktion, og som ligger inden for en grænse på seks sømil beregnet fra en kystmedlemsstats basislinier, til at finde sted fra fartøjer, der traditionelt fisker i disse farvande og ud fra havne i det geografiske kystområde; fartøjer fra andre områder i Danmark kan dog fortsat udøve fiskeri i de grønlandske farvande senest indtil 31. december 1977.

I det omfang medlemsstaterne benytter sig af denne afvigelse, kan de ikke vedtage bestemmelser om vilkår, der for fiskeri i disse farvande er mindre restriktive end de vilkår, der faktisk gælder ved tiltrædelsen.

(2) Bestemmelserne i foregående stykke og i artikel 101 berører ikke de særlige fiskerirettigheder, som hver af de oprindelige medlemsstater og de nye medlemsstater kunne påberåbe sig den 31. januar 1971 over for en eller flere af de øvrige medlemsstater; medlemsstaterne kan gøre disse rettigheder gældende, så længe en undtagelsesordning forbliver i kraft i de pågældende områder. For så vidt angår de grønlandske farvande udløber de særlige rettigheder dog på de datoer, der er fastsat herfor.

(3) Såfremt en medlemsstat udvider sine fiskerigrænser til tolv sømil i visse områder, skal den nuværende udøvelse af fiskeri inden for tolv sømil opretholdes, således at der ikke sker tilbageskridt i forhold til den bestående situation 31. januar 1971.

(4) Med henblik på i den periode, der er omhandlet i stk. (1), inden for Fællesskabet at